

Rddf-plaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, bij de commissie ingekomen op 1 augustus 2013, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, haar medegedeeld bij brief van 20 juni 2013, met daarin de kennisgeving dat appellante per 1 augustus 2013 in het risicodragend deel van de formatie (rddf) is geplaatst. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Het beroep is ter zitting van de commissie van 11 oktober 2013 behandeld. Appellante en haar gemachtigde hebben bij brief d.d. 10 oktober 2013 te kennen gegeven niet ter zitting te zullen verschijnen. In deze brief is wel op het verweerschrift gereageerd. Verweerster werd ter zitting vertegenwoordigd door mevrouw, hoofd P&O a.i. en mevrouw, beleidsmedewerker P&O.

2. De feiten

Verweerster vormt het bevoegd gezag van vijf scholen voor speciaal onderwijs. Appellante is als onderwijsassistente werkzaam aan een van die scholen,, Op 26 april 2013 is een bestuursformatieplan 2013-2014 vastgesteld. In het plan wordt op pagina 22 (onder meer) vermeld: *“Er is per 01.08.2013 geen formatieruimte voor 3 fte oop (klassenassistenten) en 1 fte adjunct-directeur. Dit deel van de frictie wordt daarom in de rddf geplaatst per 01.08.2013.”*

Verweerster hanteert ontslagbeleid conform artikel 10.4 van de cao PO. In bijlage Vb van het bestuursformatieplan geheten: *Afvloeiingsregeling*, is over deze afvloeiingsregeling bepaald: *“In verband met de verplichte bestuursbenoeming per 1 augustus 1995 is er een afvloeiingsregeling op het bestuursniveau vastgesteld waardoor als afvloeiingscriterium “diensttijd bij het bestuur” wordt toegepast.*

Onder “diensttijd” wordt verstaan alle diensttijd doorgebracht bij het SSOE-bestuur of zijn rechtsvoorgangers alsmede -voor zover niet reeds hiertoe behorend- alle militaire diensttijd doorgebracht als dienstplichtige.”

3. De standpunten van partijen

Appellante stelt dat er sprake is van een integrale afvloeiing binnen voor onderwijs ondersteunend personeel. In haar zaak is, ten onrechte, een uitzondering gemaakt door het beroep van verweerster op artikel 10.4 van de cao PO (kennelijke onbillijkheid). Voor appellante is het een kennelijke onbillijkheid dat zij straks haar baan kwijt is ondanks dat er sprake is van een bestuursaanstelling. Daarvan uitgaande dient integraal naar de afvloeiing gekeken te worden volgens het beginsel last in – first out.

Appellante stelt voorts dat bij de berekening van de diensttijd ten onrechte niet is meegerekend de tijd die zij werkzaam is geweest bij haar benoeming bij de rechtsvoorganger van werkgever, De Stichting

Verweerster stelt daar het navolgende tegenover.

De school heeft in het kalenderjaar 2013 te maken met een taakstellende bezuiniging waarvan, na toekenning van de groeibekostiging, nog ongeveer € 50.000,-- ondervangen moet worden. Voor 2014 en verder is het noodzakelijk om tot een structurele bijstelling te komen. Bij de analyse om deze bezuiniging te realiseren is gebleken dat de inzet van klassenassistentie uit balans is geraakt. Het gaat om een formatieve frictie bij van 3,0 fte in de functiecategorie klassenassistent.

Verweerster wijst erop dat bij de aanwijzing van het rddf, conform artikel 10.4, lid 4 van de cao PO de billijkheidsregel is toegepast. Op de school is de formatieve frictie groter dan € 35.000,--. Integrale afvloeiing op bestuursniveau zou leiden tot gedwongen ontslag op andere scholen. Verweerster beschouwt dit als een onbillijkheid,

Ter zitting heeft verweerster nader naar voren gebracht dat het tekort op dit moment € 500.000,-- hetgeen te wijten is aan het negatief resultaat van de school, waar teveel personeel is aangesteld. De andere scholen hebben een sluitende begroting.

Appellante heeft eerder op detacheringsbasis bij gewerkt. is geen rechtsvoorganger van verweerster. Per juli 2003 is klagster in dienst gekomen van SSOE en is zij conform de geldende afvloeiingsregeling op de afvloeiingslijst van SSOE geplaatst, met als ingangsdatum de datum van indiensttreding bij SSOE.

4. De beoordeling

De commissie stelt voorop dat het de bevoegdheid van verweerster is om te beslissen of er bezuinigd dient te worden en welke gevolgen dat moet hebben voor de personeelsformatie. Het is aan de personeelsgeleding van de (G)MR om deze beslissingen, neergelegd in een meerjarig formatieplan te beoordelen en daaraan al dan niet de vereiste instemming te verlenen. De commissie dient de door verweerster met instemming van de (P)GMR hierbij gemaakte beleidskeuzes in beginsel te respecteren. De commissie kan slechts beoordelen of het bestuursformatieplan op grond van de geldende regels van de cao op juiste wijze tot stand is gekomen en of de afvloeiingsvolgorde correct is vastgesteld.

In het onderhavige geval is verweerster afgeweken van de ingevolge artikel 10.4 van de cao PO tussen partijen geldende regeling ontslagbeleid, ingevolge welke bepaling een integrale afvloeiingsregeling op bestuursniveau voor een plaatsing in het rddf geldt. Deze afwijking baseert verweerster op lid 4 van genoemd cao artikel, waarin is bepaald dat indien een formatief probleem ter grootte van tenminste van € 35.000,-- zich voordoet op een school en de integrale afvloeiing op bestuursniveau zou leiden tot kennelijke onbillijkheid, plaatsing in het rddf en afvloeiing plaats heeft uit het personeelsbestand van de betrokken school, in casu, waar appellante werkzaam is. Dit betekent dat voor afwijking van de integrale afvloeiingsvolgorde niet voldoende is als er op de betrokken school een tekort is van meer dan € 35.000,--, maar dat er tevens sprake moet zijn van kennelijke onbillijkheid.

De commissie is van oordeel dat verweerster deze kennelijke onbillijkheid niet heeft aangetoond of aannemelijk heeft gemaakt. Uit het door verweerster overgelegde bestuursformatieplan blijkt weliswaar van onvoldoende formatieruimte, maar uit de integrale begroting 2013 blijkt van een begrotingstekort van € 95.000,--, waarvan, aldus het verweerschrift, € 50.000,-- voor rekening van komt. Hiervan uitgaande vermag de commissie niet in te zien dat het kennelijk onbillijk zou zijn om uit te gaan van de integrale afvloeiing op bestuursniveau. Weliswaar is namens verweerster ter zitting betoogd dat er bij sprake is van een tekort van ongeveer € 500.000,--, maar voor de juistheid van deze stelling zijn in het overgelegde bestuursformatieplan 2013-2014, noch anderszins, aanwijzingen te vinden, zodat het verweer als niet onderbouwd wordt verworpen.

Uit de door verweerster overgelegde afvloeiingslijsten blijkt tenslotte dat, indien geen toepassing gegeven wordt aan artikel 10.4, vierde lid van de cao PO, appellante gelet op haar plaats op die lijst niet behoort tot diegenen die in aanmerking zouden kunnen worden gebracht voor een plaatsing in het RDDF.

Reeds op grond van bovenstaande overwegingen zal het beroep gegrond worden verklaard. De verdere beroepsgronden behoeven daarom geen nadere behandeling.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 11 oktober 2013 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee en mr. G.M.J. Prick, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.